



Vytautas Račickas

Jos vardas Nippė

Nippė gimė vasarą, kai mama Džoja su tėčiu Napoleonu gyveno vasarnamyje, kurį, kaip Lietuvoje įprasta, vadino sodu.

Nedidelį dviejų kambarių namelį su virtuve, palėpe ir rusiška pirtimi Napoleonas Nakas pats vienas bene per dvi vasaras susirentė. Jis buvo visų galų meistras.

Tą pačią dieną, kai padidėjo šeimyna, Nippės tėtis pasigalando įrankius ir kelias dienas kažką pjaustė, tašė, obliavo. Kol padarė nemažą apvalią rėčką kūdikiui maudyti. Tiesą sakant, toje rėčkoje galėjo maudytis ne tik naujagimis, bet ir kaip reikiant įmitęs suaugęs žmogus. Mat į ją tilpdavo bene dvidešimt kibirų vandens.

Ilgainiui tą rėčką tėtis Napoleonas taip pamėgo, kad kiekvienas pasipirtinimas baigdavosi tuo, kad jis įsilipdavo į ją ir pliuškendavosi kaip ančiukas. Žinoma, jeigu tik Nippė būdavo išsimaudžiusi. Nors jiedu ir abu galėjo be vargo įtilpti.

Kitą vasarą tėtis Napoleonas pastatė net du šiltnamius. Agurkams auginti. Mat Napoleonas Nakas buvo viso labo tik elektrikas ir uždirbdavo ne kažin ką. O anksti užauginti agurkai padidėjusiai jo šeimai duodavo papildomų pajamų, nes tėtis Napoleonas buvo tikras agurkų auginimo specialistas. Su agurkais jis darė visokiausius bandymus. Net buvo užsibrėžęs išvesti naują agurkų veislę ir pavadinti ją savo dukrelės vardu.

Napoleonas Nakas tikrai būtų tai padaręs, jeigu ne staigi jo mirtis.

Nippei tuo metu buvo devyneri.

Tą dieną jis šiltnamyje sodino agurkus ir buvo kuo puikiausiai nusiteikęs. Nippė padavinėjo jam agurkų daigus ir girdėjo, kaip tėtis lyg koks varnėnas švilpiniavo Jungėnų kapelijos dainą „Vėl gegužio žiedai“.

<...>

Ir štai vieną gražią pavasario dieną, svaiginamai žydint alyvoms, atsitiko kažkas labai baisaus – į šiltą, ką tik išpurentą žemę kišdamas gležną agurko daigelį, Nippės tėtis staiga susiėmė už širdies ir sukniubo.

Atskubėjusi greitoji išvežė jį į ligoninę, tačiau kitą dieną Nippės tėtis mirė.

Nippė su mama stovėjo prie pat, o tėtis savo šiurkščiame delne spaudė šiltą dukrelės ranką.